

CADAQUÉS

Parlar de Cadaqués es parlar d'oli, de pesca, de peix, de lluny, d'incomunicació, de paretaires, de pescadors, de vinyataires, de comerciants, de navegants, de viatges, d'ultramar, de la Marina Mercant, de contraban, de penúries i de misèries, d'artistes i de bohemis, de turisme i de urbanitzacions de sa parla i d'es doll. Tot un món o millor dit tot un altre món.

Cadaqués per uns ve de Cap de Quers, es a dir, cap on hi ha roques, i per altres Cadaquers on s'hi troben molts de càdec (Juniperus oxycedrus). La història ens diu que l'any 812 Carlomagno feu un precepte que eximia el pagament del censos i regalies a tots els vinyataires, pastors, pescadors, que posaven en valor les terres conquerides als sarraïns, i això ha fet que els homes de Cadaqués passessin de pescadors a mariners i a ser mercaders: la pesca, la salaó, obligaven a emprendre via per aquesta autopista que es el mar. Ja es sabut que pels cadaquesencs els hi era més fàcil anar a Cuba que al mercat de Figueres.

De Cadaqués a Cap de Creus on la geologia floreix i on la botànica es torna mineral, on la pedra es fa paret, barraca, mas, rastell, agulles, clopers, pedreguers, ponts, tanques, travesses, carrerades per fer mines, feixes i rastells, en Josep Pla ens deia: "... són milions i milions d'hores de treball, incomptables hores de treball obscur, milers i milers de quilòmetres de parets seques. Aquest espectacle de tenacitat, aquesta voluntat de viure i perdurar en un lloc determinat, és quelcom tant potent, que aclapara l'esprít per la seva mateixa grandesa."

Arribem a Port Lligat, el reialme d'en Dalí. Als anys trenta inicia gestions per anar adquirint 7 barraques de les 23 que hi havia (de l'Arsenic, la Lidia, l'Africano, el Monget, Radó, la Capella i d'en Babiano, per fer-se el seu estudi. L'obra la feu l'Emili Puigrau amic i contractista. Avui, restaurada i convertida en Museu està gestionada per la Fundació Gala-Dalí.

Ens endinsem a Cap de Creus i passem no gaire lluny d'es Jonquet el qual en Josep Pla citava dient: "Passar-hi vuit dies d'estiu, sense diaris ni notícies, pescant i mirant el mar i el cel, aspirant l'aire fort i càlid impregnant d'herbes seques i de boca de form d'olivar, groixant els somnis i les oïes de peix a la popa d'un vaixell, és una cosa que no té comparació a la vida".

Entrem en el Camí Antic a Cap de Creus. Ací la flora s'ens ofereix amb una riquesa increïble malgrat el món mineral que l'ofega, la manca de pluja i l'excess de tramuntana: el càdec (Juniperus oxycedrus) n'és gairebé el rei, l'estepa borrera (Cistus salvifolius), els poc agrats coixinets de monja (Astragalus massiliensis), el romaní (Rosmarinus officinalis), l'aníjol (Smilax aspera), el lentiscle (Pistacea lentiscus). També l'estepa blanca (Cistus albidus), el fals aladern (Phillyrea media), alguna letarassa (Euphorbia paralias), la flor de St. Joan (Helychisum stoechas), la murtra (Hyrtus comunis), el timó (Lavandula stoechas), els boníssims espàrrecs (Asparagus acutifolius), el bruc boal (Erica arborea), el buscat fonoll marí (Crithmun maritimum), els joncs (Juncus acutus), la vara de St. Josep (Asphodelus cerasiferus), les armeries (Armenia ruscinnensis), el plantatge marí (Plantago crassifolia)...

Passem per sa Cova de S'Infern que "és un rar cas de cova excavada en esquistos i constitueix un exemple d'erosió per abrasió controlada estructuralment, ja que segueix el pla d'una zona de cisalla. És un indret de gran valor com a paisatge geològic", segons Jordi Carreres i Elena Druguet (1993).

També cal explicar que el Far de Cap de Creus fou inaugurat el 1853, i funcionava amb un aparell catadiòptic. Més endavant, mitjançant blens incandescent de petroli, posteriorment s'instal·la una òptica giratòria sobre una base de mercuri. Aquesta instal·lació fou destruïda durant la guerra incivil (1936-1939). Avui dia funciona automàticament (no hi ha faroners) mitjançant una bombeta de 1000 wats.

Hom bastí el far sobre els fonaments d'una antiga torre de guaita i defensa. En el segle XVII hi estava en servei una petita guarnició quina finalitat era protegir els pescadors de l'encesa i per controlar la pirateria. Cap de Creus és la punta més oriental de la península Ibèrica i això fa que la matinada de cap d'any s'hi aplegui una gentada a veure sortir el sol, a ballar sardanes, menjar xocolata desfeta...quina festassa.

Posats a baixar a Cala Culp, es fa per un reguerot i ací l'Anna M. Dall a l'any 1951 en deia: "De Culp al Pla de Tudela hi ha un camí. Si el seguís veureu que és natural que l'admiris en donaré una petita idea si us dic que passa entre roques de marbre, les quals formen cales d'aigua claríssima, que recullen les formes agegantades i ondulants. Aquestes roques de color or vermell formen esplanades blanques les quals, com per tot arreu, brilla la mica". Parlant de Cala Culleró diu: "l'aigua d'una cala que relluu amb transparència de topazi, de safir o d'aiguamarina...", també explica: "...en pondre's el sol, el paisatge de Tudela esdevé misteriós, i resplendent, com l'incendi, canvia de forma a cada instant i presenta els més insòlits aspectes... i acaba dient: "tot i ésser molt bell el que us explico, no es pas ni de molt com la realitat". Després de "la invasió" per part del Club Mediterrané l'Anna Mª mai més va tornar a Tudela. Ara, hi podria tornar.

De la zona de Tudela en Josep Mª Dacosta, Daco, li en diu: "el Quilòmetre d'or de Cap de Creus". Aquest magnífic esclat de formes que s'hi troba ve donat per les pegmatites que són roques magmàtiques formades per mineral de quars, feldespat, moscovita, turmalina i granats, solen ésser blanquinosos que ressalten en la foscor dels esquistos (pissarra). A Cap de Creus aquestes roques les podem trobar en el Puig Gros, punta dels Furallons, Penyes Roges, Falcons, Galladera, el Pla de Tudela, Culleró, Culp i s'Encalladora. Aquesta associació de pegmatites i esquistos (pissarra) són el resultat d'elevades temperatures i fortes pressions internes que tingueren lloc fa uns 300 milions d'anys. La resta és l'acció conjunta dels elements erosius, sal, aigua, pluja, vent i el resultat de tot plegat és aquesta magnificència mineral.

El Pla de Tudela i Culleró pertanyia al Mas dels Rabassés, que ho varen vendre al Club Mediterrané l'any 1961. Es va inaugurar l'any 1962. Es tractava d'un centre turístic (el ministre d'informació i turisme era Manuel Fraga Iribarne) amb 320 xalets adossats, bar, dos restaurants, piscina, pista de tennis, tir amb arc, discoteca i teatre. Ocupava 200 Hectàrees. Avui s'ha derruit i pràcticament tot ha tornat al seu "estat original". En Salvador Dalí va deixar dit: "Aquesta part compresa entre el Camell i l'Aguila, que tu coneixes i estimes tant como jo mateix, és i ha de continuar per sempre essent geologia pura, sense res que pugui mixtificar-ho; en faig qüestió de principi. És un paratge mitològic que es fet per déus més que per homes i cal que continuï tal i como està". Que així sigui.

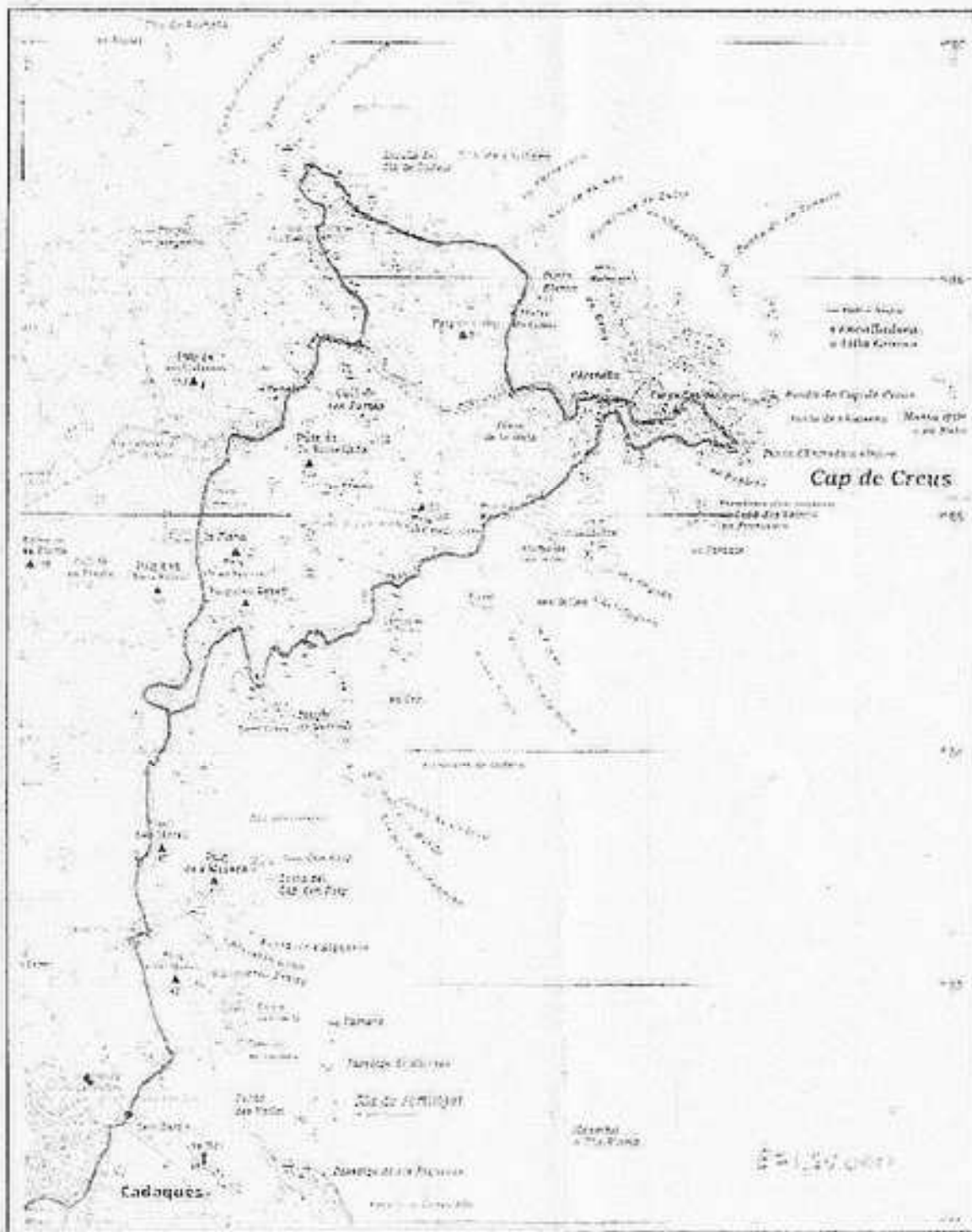
DE CADAQUÉS A CAP DE CREUS I TORNAR

ALIGA DE TUDELA

Realitzat per:
APNACC

ALBERG
CAP DE CREUS

ITINERARI

Sortim del casino que està situat a primera línia de mar al marge dret de la riera de St Vicenç, a tocar a l'aiguabarrel·l d'aquest i el Mediterrà.

Seguim la platja Gran en direcció a llevant i fets uns 200 metres arribem a la platja d'Es Poal. Ací girem a l'esquerra i ens enfilem pel carrer de la Miranda. Sense deixar-lo mai es converteix en un preciós camí al mig de parets de pedra seca. Arribem a una explanada que travessarem i passem per davant de l'església de St. Baldiri, al seu costat hi ha el cementiri. Al cap de poc, menys de 100 metres arribem a l'hotel Port Lligat, on deixem la carretera que seguim i girem a la dreta. És una curta dracera, que passant a prop de la casa d'en Dalí, arriba a la platja de Port Lligat que resseguim fins a trobar la riera que resulta de la unió del rec des Bucs i el rec d'en Barral. Tot primer passem pel mig de la riera, i al cap d'uns 300 metres agafem un antic camí de carros molt aperduat, que ens deixa a la carretera que va de Cadaqués a Cap de Creus. Girem a la dreta i fets uns 200 metres magres agafem a l'esquerra un corriol que travessant un carrer de la urbanització S'Alqueria i passant a tocar els innecessaris xalets ens deixa un altre cop a la carretera de Cadaqués a Cap de Creus. Ací girem a l'esquerra i fets uns 100 metres grassos trobem a la dreta l'Avinguda Paratge S'Alqueria. A uns 25 metres de la carretera agafem a l'esquerra una camí de carros aperduat que es torna sender. Ben aviat el camí es fa evident entre parets de pedra. A la nostra dreta la cala des Jonquet, racó increïble encara voltat d'oliveres. Tot seguint el rec, davant nostre trobem una pineda i ens enfilem a la carretera que seguirem uns 200 metres.

Puja tot seguint un mur de pedra seca i de formigó, i al costat d'una porta metàl·lica deixem la carretera per agafar "el camí antic a Cap de Creus", és un corriol empedrat i rodejat de parets de pedra seca. Fets uns 300 metres trobem un camí a la dreta que baixa de dret a la cala sent Lluís, nosaltres però seguim planejant pel "camí antic". Fets uns 700 metres arribem a una pista que dona servei als diferents xalets d'una urbanització dels anys 70, on girem a la dreta. Seguim la pista, si fa no fa, 1 km, i agafem a l'esquerra el "camí antic..." que entre parets de pedra seca, pedregers, ginèbrons, algun oliver, arribem al "Pont del mal pas" al mig d'un paisatge sorprenent. Trobem 2 ponts més, són "d'arc d'ametlla" típics de la zona, i ens acostem al terraplè de la carretera. Si volem anar al Far cal seguir-la. Nosaltres però seguirem faldejant fins arribar a "sa Cova de S'Infer" al mig de roques molt erosionades i un bosc de càdec. Ací caldrà girar a l'esquerra i enfilem-nos al Far de Cap de Creus.

Per fer la tornada ens caldrà agafar la carretera que va a Cadaqués. Farem 1 km gras i trobarem a la dreta el corriol que segueix el barranc que va a parar a cala Culp. Just darrera la barraca s'enfila per una escala un camí que ens porta a una carretera asfaltada que travessa el pla de Tudela. Ací la natura: les roques, l'erosió, el vent, la sal han esculpit un museu gegantí on la geologia ens mostra un esplendor que la imaginació ens hi pot fer veure rates, camells, aigües, conills, es un estat de formes i de figures. Seguim la carretera asfaltada i passant per uns miradors, arribem un altre cop a la carretera. Ací girem a la dreta i, sense moure'ns de la carretera, farem 2,8 km per arribar un altre cop a la dracera des Jonquets. A partir d'ací caldrà refer el camí de l'anada.

HORARI

Casino	00 min	0h 00 min
St Baldiri	30 min	0h 30 min
Port Lligat (rec)	10 min	0 h 40 min
Avda. s'Alqueria	20 min	1 h 00 min
Camí vell	15 min	1 h 15 min
Pista	15 min	1 h 30 min
Sender (inici)	10 min	1 h 40 min
Pont del Mal Pas	30 min	2 h 10 min
Terraplè	20 min	2 h 30 min
Cova de S'Infer	10 min	2 h 40 min
Far	10 min	2 h 50 min
Corriol 10	10 min	3 h 00 min
Cala Culp	10 min	3 h 10 min
Pla de Tudela	10 min	3 h 20 min
Ctra. a Cadaqués	40 min	4 h 00 min
Dressera des Jonquet	45 min	4 h 45 min
Cadaqués	1h 15min	5 h 00 min